

vågning af en bank – ministeren har jo nedsat et udvalg, for nu skal man til at overveje, hvordan man kan få overvåget fortovet foran bankerne. Så kommer der spadserende en person fra kongehuset med en, som han ikke burde spadserere sammen med på det tidspunkt og på en måde, han bestemt ikke burde spadserere på. Den film har aldrig nogen sinde været gemt, således som Datatilsynet forlanger.

Reglerne, som ministeren vil komme med på et tidspunkt, går jo ud på, at filmen slet ikke må bruges, og at den ikke må kunne ses af nogen, medmindre der kommer et bankrøveri. Men der er bare ikke nogen, der har været ude at kigge på, om de regler er overholdt. Der er ikke nogen, der har tjekket, at filmen rent faktisk ikke kan åbnes. Der kommer den skandalesag, som jeg ikke synes kunne være sjov at få, men som i hvert fald ville sætte fokus på: Hvad er det også, Datatilsynet har som arbejdsopgaver?

Jeg synes selvfølgelig, det er fint, at ministeren nu har fundet 1,5 mio. kr. til at sikre, at kommunestrukturreformen ikke bliver fuldstændig kaos på det her område, men jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at man i finansloven ikke har lagt pengene ind. Hvorfor skal vi have en forespørgselsdebat for at få penge til noget helt nødvendigt, nemlig det, som alle ved kommer, medmindre vi får et valg, nemlig en kommunalreform?

Hvorfor kommer man med et finanslovsforslag i august? Hvorfor får vi en eller anden form for kritik af, at vi rejser den her forespørgselsdebat, fordi vi jo havde et beslutningsforslag for et halvt år siden?

Grunden til, at vi rejste forespørgselsdebatten, er jo, at vi kunne se i finansloven, at man fra regeringens side ikke har taget det alvorligt. Så rejser vi forespørgselsdebatten, og så kommer der 1,5 mio. kr. Men det er midlertidige bevillinger. Vi bliver nødt til at tage den her sag op med jævne mellemrum i Folketingssalen, for det er jo tilsyneladende det eneste, der flytter.

Kl. 10.55

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre var et af de partier, der ved den seneste behandling vedrørende Datatilsynet bebrejdede Enhedslisten og SF, at de fremsatte et beslutningsforslag. Vi opfordrede dem til i stedet for at få en forespørgselsdebat eller et sam-

råd eller på anden måde bringe sagen frem i offentligheden på en lidt anden måde end ved at fremsætte et beslutningsforslag.

Det er nu sket, og jeg vil gerne rose SF og Enhedslisten, fordi de har rejst denne forespørgsel. Jeg synes, at det må være det rette svar på de spørgsmål, som har været ubesvarede, siden vi behandlede beslutningsforslaget i forrige samling.

Til ministeren vil jeg sige, at der var lidt for meget skønmaleri i beskrivelsen af, at alt er godt, alt er sikkert godt, og at der ikke var nogen af forligspartierne i forbindelse med finansloven, som havde ønsket at sætte flere midler af til Datatilsynet.

Nej, det kan da gerne være. Det ved vi andre jo ikke noget om af gode grunde, for vi har ikke været indkaldt til forhandlinger. Men det behøver ikke at betyde, at alt er godt. Det behøver heller ikke at betyde, at man har haft opmærksomheden rettet hen på de rette områder.

Jeg kan nu forstå på hr. Helge Adam Møllers beskrivelse, at der faktisk foreligger en vurdering i Justitsministeriet af, at Datatilsynet skal have tilført flere midler. Så der er altså nogle, der interesserer sig for Datatilsynet, og det synes jeg da på den anden side er udmærket.

Mit spørgsmål er selvfølgelig: Skal vi absolut vente, til der indtræffer en eller anden form for skandale eller en afsløring eller en anden åbenlys beskrivelse af, at Datatilsynet ikke kan løfte de opgaver, de får? Den daglige lovgivning herinde i Folketinget viser jo, at vi har en kolossal stor tillid til Datatilsynet, og det er uden tvivl berettiget.

Jeg er helt sikker på, der er dygtige og professionelle folk i Datatilsynet, men vi dænger dem jo til med nye opgaver. Vi forlanger stadig mere overvågning i vores samfund.

Datatilsynet får flere og flere opgaver: registrering i forbindelse med antiterrorloven; nye dna-registre, meget, meget større dna-registre; persondataloven, som var flere år undervejs og medfører mange flere kontrolopgaver; overvågning på offentlige steder, som nu også drøftes mere intenst, end det er blevet længe; bioetiske pas, der bliver en realitet i løbet af få måneder; meget, meget større internationalt samarbejde, hvor man udveksler data i meget store mængder.

Så er der selvfølgelig den digitale forvaltning, som vi i Danmark er så glade for, og som vi alle sammen som borgere sætter meget pris på, fordi den giver en hurtig og effektiv ekspedition, men